

ממ:

עין משפט
נר מצוה

12 א מיי סייב מלכי
 סכרודע אל א סתח
 עשין אל עטשענע חיים
 13 ב מלך סייב זי
 סכרודע אל א עשין
 כח'ס סתח עשין
 עטשענע חיים אל קלס סתח
 14 ג ד מיי סייב סתח
 עטשענע חיים ס' רד
 סתח:
 15 ד ח מיי סייב ס' אל
 כ' ס סתח עשין
 עטשענע חיים רכ' סתח
 16 ה ז מיי ס' אל
 עטשענע ס' סתח:
 17 ו ח מיי ס' אל
 וס' כח'ס וכלס
 סתשענע ס' סתח:
 18 ט ט מיי ס' עשין
 עטשענע ס' סתח:
 19 י וסעף:
 20 ק ז מיי ס' אל
 עטשענע ס' סתח:
 21 פסעף:
 22

רבינו חננאל

[illegible]

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

בכרי שיראה לתגר או לקרובו. ואת א"כ נחם דברך לשעורים
שדפעמים שהם רחוקים ממנו ופעמים שהם קרובים וי"ל דלעולם יש
שעור אחד לפי מה שחזי רוב פעמים שיוכל להראות לתגר או לקרובו
וואם הם קרובים או רחוקים בשביל כך לא יתנו לו שהות לא פחות

אמרי ליה לא אמר לי ליהוה הנך זווי בפקדון
בגבך דהא חשבה לי אמרי ליה הא ביתא קמך
אוותבינהו בביתא ואיננובו אחא לקמיה דרבא
אמר ליה כל הא ביתא קמך לא מיבעיא שומר
שכר דלא הוי אלא "אפילו שומר חנם נמי לא
הוי אמרי ליה והא אמרו [ליה] רבנן לרבא
איבעי ליה לקבולי עליה מי שפרע ואמר לי
לא הוי דברים מעולם: רבי שמעון אומר כל
שהכסף בידו ידו על העליונה וכו': תניא
אמר ר"ש אימתי בזמן שהכסף והפירות
ביד מוכר אבל כסף ביד מוכר ופירות ביד
לוקח אינו יכול לחזור בו מפני שכספו בידו
וביד מוכר הוא אלא מפני שדמי כספו
בידו פשיטא אמר רבא הכא במאי עסקינן
בזמן שהיתה עלייה של לוקח מושכרת ביד
למכור טעמא מאי עסקינן רבנן משיביה גזירה
שנאמר יאמר לו נשרפו חיטך בעלייה הכא
בכרשיתיה דלוקח נינהו אי נפלה דליקה באונס
איהו מרת ומייתי לה י'הוא גברא דיהיב זוזי

ואחמרא לסוף שמע דקא בעי למנסביה דבי פרוק רופילא אמר ליה הב לי זוזי לא בעינא חמרא אתא לקמיה דרב חסדא חסדא אמר ליה ^דכדרך שתיקנו משיכה במוכרין כך תיקנו משיכה בלקוחות: **מתני'** ^אהאונאה ארבעה כסף מעשרים וארבעה כסף לסלע שתות למקח יעד מתי מותר להחזיר דבדי שיראה לתגר או לקרובו הורה רבי טרפון בלוד האונאה כסף מעשרים וארבע כסף לסלע שליש למקח ושמתו תגרי לוד ^באמר להם כל היום מותר לחזור ואמרו לו יצית לנו רבי טרפון במקומינו וחזור לדברי חכמים: **גמ'** אמר רב "אמר שתות מקח שנינו ושמואל אמר 'שתות' דעתו נמי שנינו שוי שיתא בחמשא שוי שיתא בשבעה כולי עלמא לא פליגי דבתר מקח אזלינן ואונאה הויא כי פליגי שוי חמשא בשיתא ושוי שבעה בשיתא לשמואל דאמר בתר מעות אזלינן ^אאידי ואידי אונאה הוי לרב דאמר בתר מקח אזלינן שוי חמשא בשיתא ביטול מקח הויא שוי שבעה בשיתא מחילה הויא ושמואל אמר כי אמרינן מחילה וכיטול מקח ^בהיכא דליכא שתות משני צדדים אבל היכא דאיכא שתות מצד אחד אונאה הויא תנן האונאה ד' כסף מעשרים וארבעה כסף לסלע שתות למקח מאי לאו דובין שוי עשרים בעשרין וארבעה ישמע מינה שתות מעות נמי שנינו לוא דובין שוי עשרים וארבעה בעשרים מי נתאנה מוכר אימא סיפא עד מתי מותר להחזיר בכדי שיראה לתגר או לקרובו ואמר רב נתמן "לא שנו אלא לוקח אבל מוכר לעולם חוזר אלא דובין שוי עשרים וארבעה בעשרין ותמניא תנן הורה רבי טרפון בלוד האונאה שמונה כסף מעשרים וארבעה כסף לסלע שליש למקח מאי לאו דובין שוי שיתסרי בעשרים וארבעה וש"מ שליש מעות נמי שנינו לא דובין שוי עשרים וארבעה בשיתסר מי נתאנה מוכר אימא סיפא אמר להם כל היום מותר לחזור וא"ר נתמן לא שנו אלא לוקח אבל מוכר לעולם חוזר אלא דובין שוי כ"ד בתלתין ותרין תניא כוותיה דשמואל מי שהושל עליו ידו על העליונה כיצד מכר לו שוה ה' ב' מי נתאנה לוקח יד לוקח על העליונה רצה אומר תן לי מעותי או תן לי מה שאוניתי מכר לו שוה

אונגה בין לזד מעות בין לזד שויו של חסד ים שם אונגה ואין כאן לא מחילה ולא ביטול מקן
בחמשה. ונתאנה מוכר או שו שיהא שבעה ונתאנה לוקח: **כולי עמלא**. בין לרד בין לשמאל
 וישמאל שמות מעות וממי קאמר וכל שכן שמוע: **מקח: פליגי שויה חמשה כשיא**. ונתאנה לוקח
 הוא או אלל אלל מעות שנתן שמוע הוא. **זי מוי שבעה** ונתאנה מוכר בזה וזה
 ופחות משמות היא ולגבי מעות: **אידוי ואידוי**. בין שו שבעה כשיא בין שו חמשה
מאי לאו דוכין שו עשרים בעשרים וארבע. ונתאנה לוקח דהוא ליה חומש לגבי מקח ארבעה
 ולא קרי ליה ביטול מקח: **שו עשרים וארבע בעשרים**. דהוא ליה שמוע למקח: ופרס
 דכרדי יריאה ותו לא אלל לוקח: **אלל או נתאנה מוכר לעולם מוכר חוזר**. ולקמין מפי' שטעל
 למקח ונתאנה לוקח: **מאי כוונתו** שמוע שמוע שמוע: **מאי שטעל**

רוב כי האי גונא מדברי ר' טרפון ופריך לעצמה. וקרי' כשמואל דתניא בוחיה דתנאי מי שחושל עליו ידו על העלינוה כצד מכר לו ש

(ה) יכ"כ התחדשי והר"ן נחודשי כאן בשמו של רבינו ז"ל דבכה"ג נרץ להקבל מי שפרע והובא בג"י' סי' ר"ד ודלא מדעת התוס' לעיל דף תז ע"כ ד"ה לי ע"ש:

מסורת הש"ס

(א) עירובין ת. ויש"ג.
(ב) מביט וכו' מזהר.
(ג) לעיל דף מז: ויש"ג.
(ד) למיל מז: (ה) ולקמן
נח. (ו) גי' רי"ף ורש"ש
ומ"מ ושאלמות רב כהנא.
(ז) ולקמן כ: נח. (ח) נח
דל. (ט) דף נח.

הגהות הב"ח

(א) במשנה ואמר להם כל היום: (ב) פירש"י ד"ה מושכרת וכו' וחזרו של מוכר הוא. נ"ב עין לקמן דף ק"ק ק"ב מוקי לה דוקא בסאר דמשכיר וסורא דאמו מעלמא וע"ש:

גליון הש"ס

תוס' ר"ה ש"פ וכו'
והיטה דלשתוק משותת
למקת. עיין נחשו' מהר"י
לכית לוי ס"י:

מוסף רש"י

[illegible]